
TEKSTY PRZYJĘTE

P8_TA(2015)0280

Sytuacja dwóch chrześcijańskich pastorów w Sudanie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 lipca 2015 r. w sprawie sytuacji dwóch chrześcijańskich pastorów w Sudanie (2015/2766(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Sudanu,
  - uwzględniając sprawozdanie ekspertów ds. praw człowieka z dnia 19 maja 2014 r. sporządzone w ramach specjalnych procedur Rady Praw Człowieka ONZ,
  - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych,
  - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r. oraz deklarację ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form nietolerancji i dyskryminacji ze względu na religię lub przekonania,
  - uwzględniając Afrykańską kartę praw człowieka i ludów,
  - uwzględniając umowę z Kotonu z 2000 r.,
  - uwzględniając wytyczne UE w sprawie wolności religii lub przekonań z 2013 r.,
  - uwzględniając przyjęty w 2013 r. sudański narodowy plan w zakresie praw człowieka oparty na zasadach uniwersalności i równości wszystkich ludzi,
  - uwzględniając rezolucje Zgromadzenia Ogólnego ONZ, zwłaszcza rezolucje nr 62/149 z dnia 18 grudnia 2007 r., 63/168 z dnia 18 grudnia 2008 r., 65/206 z dnia 21 grudnia 2010 r., 67/176 z dnia 20 grudnia 2012 r. oraz 3/69 z dnia 18 grudnia 2014 r. w sprawie wydania moratorium na wykonywanie kary śmierci, w których zaapelowano do krajów, gdzie nadal obowiązuje kara śmierci, o wprowadzenie moratorium na jej wykonywanie z myślą o jej zniesieniu,
  - uwzględniając art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że pastor Michael Yat z Prezbiteriańskiego Kościoła Ewangelickiego Sudanu Południowego został aresztowany przez sudańskie narodowe służby wywiadowcze, po tym jak podczas wizyty w Sudanie w dniu 21 grudnia 2014 r.

wygłosił on kazanie w Kościele Chartumu Północnego, który jest odłamem sudańskiego Prezbiteriańskiego Kościoła Ewangelickiego; mając na uwadze, że został on aresztowany natychmiast po kazaniu, w którym podobno potępił kontrowersyjną sprzedaż gruntów i własności kościoła oraz traktowanie chrześcijan w Sudanie;

- B. mając na uwadze, że pastor Peter Yen Reith został aresztowany dnia 11 stycznia 2015 r., po tym jak przekazał sudańskiemu urzędowi spraw religijnych pismo, dopytując się o pastora Michaela Yata i prosząc o więcej informacji na temat jego aresztowania;
- C. mając na uwadze, że obaj mężczyźni byli przetrzymywani w odosobnieniu do dnia 1 marca 2015 r., zaś dnia 4 maja 2015 r. oskarżono ich o popełnienie różnych przestępstw w rozumieniu sudańskiego kodeksu karnego z 1991 r., w tym o: wspólne przestępstwo (art. 21), podważenie system konstytucyjnego (art. 51), prowadzenie wojny przeciwko państwu (art. 50), szpiegostwo (art. 53), bezprawne pozyskiwanie lub ujawnianie dokumentów oficjalnych (art. 55), propagowanie nienawiści (art. 64), zakłócanie spokoju (art. 69) oraz bluźnierstwo (art. 125);
- D. mając na uwadze, że zarzuty na podstawie art. 50 i 53 sudańskiego kodeksu karnego pociągają za sobą karę śmierci w przypadku wyroku skazującego;
- E. mając na uwadze, że dnia 1 lipca 2015 r. władze sudańskie przystąpiły do zniszczenia części kompleksu Kościoła Ewangelickiego Bahri; mając na uwadze, że adwokat kościoła Mohamed Mustafa, który jest również adwokatem obu aresztowanych pastorów, oraz pastor Hafez Kościoła Ewangelickiego Bahri poskarżyli się, że pracownik rządowy niszczył niewłaściwą część kompleksu; mając na uwadze, że obaj zostali aresztowani za uniemożliwianie urzędnikowi wykonywania obowiązków; mając na uwadze, że urzędnik rządowy nadal niszczył nieodpowiednią część kompleksu;
- F. mając na uwadze, że od odłączenia się Sudanu Południowego w 2011 r. w Sudanie nie ustają, a nawet odnotowywane są coraz częściej zachowania takie jak pogróżki pod adresem przywódców kościelnych, zastraszanie wspólnot chrześcijańskich i niszczenie własności kościoła;
- G. mając na uwadze, że dnia 25 czerwca 2015 r. aresztowano dwanaście chrześcijańskich dziewcząt z Gór Nubijskich, gdy wychodziły z kościoła baptystycznego, i oskarżono je o nieprzyzwoity ubiór; mając na uwadze, że dwie z tych dziewcząt uwolniono następnego dnia bez postawienia im zarzutów, natomiast pozostałe dziesięć zwolniono za kaucją;
- H. mając na uwadze, że chrześcijańskie dziewczęta będą musiały stawić się przed sądem i odpowiedzieć na zarzut na podstawie art. 152 sudańskiego kodeksu karnego, który stanowi, że: „ktokolwiek dopuszcza się w miejscu publicznym czynu nieprzyzwoitego lub czynu sprzecznego z moralnością publiczną bądź ubrany jest nieprzyzwoicie, w sposób godzący w moralność publiczną i dobre obyczaje podlega karze chłosty, która nie może przekroczyć czterdziestu batów, lub karze grzywny bądź obu karom”;
- I. mając na uwadze, że ratyfikowana przez Sudan Afrykańska karta praw człowieka i ludów obejmuje prawo do życia oraz zakaz tortur i okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego karania i traktowania, jednakże za niektóre przestępstwa kryminalne w tym kraju nadal stosuje się karę śmierci, jak również obcinanie części ciała, chłostę i inne kary cielesne;

- J. mając na uwadze, że ustanowienie powszechnego moratorium na wykonywanie kary śmierci w celu jej całkowitego zniesienia musi pozostać jednym z zasadniczych celów społeczności międzynarodowej, o czym przypomniało Zgromadzenie Ogólne ONZ w dniu 18 grudnia 2014 r.;
1. wzywa władze Sudanu do wycofania wszystkich zarzutów przeciw pastorowi Michaelowi Yatowi i pastorowi Peterowi Yenowi Reithowi oraz apeluje o ich natychmiastowe i bezwarunkowe uwolnienie; wzywa też rząd Sudanu do dopilnowania, by do czasu uwolnienia obaj pastory nie byli poddawani torturom ani innemu złemu traktowaniu i aby należycie szanowano ich integralność cielesną i psychiczną;
  2. zwraca się do delegatury UE w Sudanie o monitorowanie procesów sądowych pastorów i udzielenie im pomocy; apeluje do UE, aby stała się głównym podmiotem, który podkreśla i potępia poważne i rozpowszechnione przypadki łamania praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego w kraju;
  3. przypomina władzom Sudanu o spoczywających na nich obowiązkach państwowych i międzynarodowych związanych z ochroną wolności religii i przekonań; przypomina, że wolność religii, sumienia i przekonań jest powszechnym prawem człowieka, które należy chronić wszędzie i w przypadku wszystkich osób; zdecydowanie potępia wszelkie formy przemocy i zastraszania, które podważają prawo do wyznawania lub niewyznawania dowolnie wybranej religii, lub też do jej przyjęcia, w tym stosowanie gróźb, siły fizycznej lub kar, aby zmusić osoby wierzące lub niewierzące do wyrzeczenia się własnej religii lub do nawrócenia;
  4. potępia aresztowanie dwunastu chrześcijańskich dziewcząt; wzywa rząd Sudanu, by wstrzymał postępowania przeciwko dziesięciu dziewczętom, które jeszcze nie zostały oczyszczone z zarzutów;
  5. wzywa sudański rząd, by uchylił wszystkie przepisy o charakterze dyskryminującym ze względu na religię oraz by chronił tożsamość mniejszości, w tym wszystkich grup wyznaniowych;
  6. potępia nękanie chrześcijan i ingerowanie w sprawy kościoła; wzywa rząd Sudanu do zaniechania takich działań; apeluje do Sudanu o uchylenie przepisów o apostazji i zarzucenie zamykania kościołów i innych obiektów religijnych;
  7. wzywa rząd Sudanu do zreformowania systemu prawnego zgodnie z międzynarodowymi standardami praw człowieka w celu ochrony podstawowych praw człowieka i podstawowych wolności, a także zapewnienia każdej osobie ochrony jej praw człowieka, zwłaszcza w przypadku dyskryminacji kobiet, mniejszości religijnych i grup znajdujących się w trudnej sytuacji;
  8. ponownie potępia karę śmierci niezależnie od okoliczności oraz podkreśla potrzebę wprowadzenia ogólnowiatowego moratorium w celu jej zniesienia; w związku z tym apeluje do rządu Sudanu o zniesienie kary śmierci i chłosty, która nadal obowiązuje, oraz o złagodzenie wydanych wyroków skazujących na karę śmierci;
  9. wyraża zaniepokojenie z powodu wzmożonych represji w stosunku do członków opozycji; stanowczo sprzeciwia się decyzji sądu w Omdurmanie z dnia 6 lipca 2015 r. skazującej na 20 uderzeń batem do natychmiastowego wykonania Mastura Ahmeda

Mohameda, wiceprzewodniczącego Partii Kongresowej i dwóch innych jej przywódców, Assema Omara i Ibrahima Mohameda; popiera wysiłki podejmowane przede wszystkim przez ONZ, UE, Unię Afrykańską i trojkę (Norwegia, Zjednoczone Królestwo i USA) w celu znalezienia w drodze negocjacji rozwiązania sytuacji w Sudanie, popiera też starania społeczeństwa obywatelskiego i partii opozycyjnych na rzecz propagowania otwartego procesu pokojowego;

10. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządów i parlamentom państw członkowskich, rządowi Republiki Sudanu, Unii Afrykańskiej, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, współprzewodniczącym Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE oraz Parlamentowi Panafrykańskiemu.